

List Filipským

Pátý díl

F 2,12-18

1. Žijte své spasení (verše 12-13)

„ *A tak, ...* “ (v. 12 ČEP) Doslova tu čteme „ *Takže* “ (Ř. HÓSTE). Svou výzvu filipským křesťanům činí Pavel s ohledem na to, co psal výše. Jistě především s ohledem na příklad pokory a poslušnosti našeho Pána Ježíše Krista (F 2,8).

Zdravá víra se prakticky projevuje poslušností vůči Kristu. Právě tak se projevovala víra filipských věřících. Krista a jeho slovo vždy uposlechli. A to nejenom tehdy když u nich byl Pavel osobně přítomen. Ochotně poslouchali Krista, i když s nimi Pavel nebyl. S ohledem na to, co Kristus vykonal, měli poslouchat i nadále. Pavel je tedy vyzývá k tomu, aby uváděli ve skutek své spasení. Slova „uvádějte ve skutek“ v ekumenickém překladu ve verši 12 jsou překladem řeckého slova KATERGAZESTHE, které má význam „vykonat, provést, dokonat“. Apoštol Pavel tu jistě nemyslí na to, že bychom si své spasení měli zasloužit svými skutky (srov. Ef 2,1-10). Jde však o to, abychom své spasení žili v každodenních situacích a vztazích našeho života. Jde o zviditelnění našeho spasení v našich rodinách, na pracovišti, v církvi, zkrátka všude tam, kde jsme.

„ *... s bázní a chvěním ...* “ (v. 12 ČEP) Jistě jde o bázeň a chvění před Bohem. O bázni před Bohem se hodně mluví ve Starém zákoně, například v knize Přísloví (viz Př 1,7; 1,29; 2,5; 8,13; 9,10; 10,27). Bázeň před Hospodinem má být základním postojem věřícího. Přitom to neznamená, že máme žít ve strachu. Sám apoštol Pavel o tom na jiném místě píše: „ *Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!* “ (Ř 8,15 ČEP) Jistě to však znamená mít vůči Bohu velký respekt, který má dopad na naše postoje a jednání. Bázeň (a chvění) zde patrně souvisí s Božím působením v našich životech, které v nás má vyvolat pocit velké odpovědnosti. Odpovědnosti za to, abychom toto Boží působení nepromarnili.

Výzva k uvádění spasení ve skutek (s bázní a chvěním) je totiž založena na Božím působení v našich životech: „ *Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.* “ (F 2,13 ČEP) Právě proto, že při nás Bůh takto působí, máme uvádět ve skutek své spasení. Máme z toho Božího působení žít. Slova „působí“ a „činíte“ jsou překladem stejného řeckého slovesa ENERGEIN (být činný, působit). Tuto skutečnost vystihuje Pavlíkův studijní překlad: „ *Je to přece Bůh, jenž (...) ve vás působí i chtění i působení;* ... “ Sloveso ENERGEIN souvisí s podstatným jménem ENERGEIA (působení, činnost; působnost; zasahování, zásah), které se v NZ, a konkrétně v listech apoštola Pavla, vyskytuje na více místech (Ef 1,19; 3,7; 4,16; F 3,21; Ko 1,29; 2,12; 2Te 2,9; 2,11). Podstatné jméno ENERGEIA lze také přeložit slovem „energie“. Sloveso ENERGEIN pak slovem „energizovat“, ve smyslu: „dodávat energii / uvolňovat energii“. Pán Bůh se místo nás nerozhoduje, ani místo nás nejedná. Jeho milost však spočívá v tom, že nám v Kristu dává všechny předpoklady k tomu, abychom se mohli rozhodovat správně a jednat k užítku ostatních. V něčem je to podobné jako s naším zrakem. Pán Bůh nám dal oči a schopnost vidět. Na nás je, abychom své oči používali.

2. Sviťte jako hvězdy ve tmě (verše 14-16)

„ *Všechno ...* “ (v. 14 ČEP) Apoštol tu jistě myslí na všechno, co je Boží vůle, co jsou Boží cesty.

Po Božích cestách máme chodit bez reptání, tedy bez stížností. To byl častý hřích Izraele, když putoval pouští. Izraelci reptali, stěžovali si (viz Ex 16,8; Nu 14,2; 14,29). Po Božích cestách máme také chodit bez pochybování. Bez pochybování o Boží dobrotě a správnosti jeho cest. Bez zbytečného rozumování. Krásné je, že ne všemu musíme rozumět, abychom mohli být spaseni. Máme rozhodně a neochvějně jít za Kristem po cestě, kterou nám ukázal.

Pak budeme bezúhonnými a ryzími Božími dětmi mezi lidmi pokřivenými a zvrácenými. Božími dětmi jsme se stali vírou v Ježíše Krista. Teď jde ale o to, abychom v tomto světě také jako Boží děti žili. Aby símě Božího slova v nás rostlo a zrálo do dospělého Božího člověka (srov. Ef 4,13). Když jsme my lidé vzdálení od Boha, nežijeme v pravém slova smyslu jako lidé. Jsme pokřivení a zvrácení. Je to vidět v rodinách, je to vidět na pracovištích, v politice atd. Když se uprostřed toho všeho objeví Boží synové a dcery, nesoucí podobu Krista a nebeského Otce, je to jako když hvězdy září na noční obloze. A právě toto svícení v duchovní temnotě světa je úkolem nás křesťanů.

Podobně jako filipští křesťané potřebujeme se i my pevně držet slova života, kterým je radostná zvěst o Pánu Ježíši Kristu. Naši víru máme stavět na Božím slově, na Božích slibech. Máme stavět na Božích faktech, které o nás platí v Kristu. Například na skutečnosti, že v Kristu jsme Božími dětmi (viz 1J 3,2).

Pavel vyhlížel druhý příchod Pána Ježíše Krista. Když se budou filipští křesťané držet slova života, budou v den příchodu Krista apoštolovou chloubou. Ukáže se, že apoštol se ve své duchovní práci pro ně nenamáhal marně. Přitom je jasné, že Pavel se nechtěl chlubit tím, co dokázal sám. Všechno to byla Kristova zásluha. Vždyť i za výsledky Pavlovy služby stálo Boží působení (srov. F 2,13).

3. Služba Bohu je zdrojem radosti (verše 17-18)

Pavel se nebál ani smrti. Slova „skropit krví“ v ekumenickém překladu ve verši 17 jsou překladem slova SPENDOMAI, které má význam „jsem vyléván jako úlitba“. V Ex 29,38-41 čteme o vínu, které bylo vyléváno spolu s obětí beránků. K takové úlitbě přirovnává Pavel prolití krve při své smrti. K úlitbě, která se vylévá na jeho oběť a službu Bohu. Touto jeho obětí Bohu byla poslušná víra filipských křesťanů.

Pro Pavla byla jakákoli oběť ve službě Kristu důvodem k radosti. Byl nepochybně přesvědčen, že služba Kristu za oběti stojí, protože Kristus sám stojí za to, aby se mu cele sloužilo. Proto i utrpení a smrt v této službě byly pro něho důvodem k radosti. Ne sebelítost, ne smutek, nýbrž radost. Kdo slouží Kristu, nezůstává se svojí radostí sám. Jde o společnou radost Božích dětí. Jde o společnou radost všech, kdo slouží Kristu. A k této společné radosti zde apoštol Filipské vybízí.

Otázky k zamyšlení a rozhovoru:

Jak na vás působí sdělení, že Bůh v nás působí chtění i působení toho, co se mu líbí?

Co to v naší situaci prakticky znamená držet se slova života?

Co nám může bránit v radosti, o které tu Pavel píše?